

Heb jij een wandeling die je altijd bij zal blijven? Mail jouw verhaal in **maximaal 750 woorden** naar redactie@magazinewandel.nl.

Bij plaatsing krijg je een cadeaubon van € 50. Hieronder het verhaal van lezer

Henriette van Wermeskerken.

Sint-Servaas, Maastricht

Vandaag ronden wij het Pelgrimspad af. Van Schin op Geul naar Maastricht, 22 kilometer. We lopen dit pad niet uit religieuze overwegingen. Maar wat we tegenkomen, maakt indruk.

Anderhalf jaar geleden vertrokken we in Amsterdam, om dit law-pad in etappes van steeds twee dagen te lopen. Het Pelgrimspad voerde ons eerder langs de Oude Kerk en andere belangrijke religieuze plaatsen midden in Amsterdam. In 's-Hertogenbosch woonden we een aan Maria gewijde mis bij. Ook vandaag komt de religie op ons pad.

Kluizenaar

Vanaf Schin op Geul lopen we parallel aan de spoorlijn die door het Geuldal loopt. Af en toe zien wij het riviertje de Geul even. De Schaelsberg biedt een flinke klim. Op de berg ligt een zeventiende-eeuws kluizenaarshuis, de Kluis, waar tot 1930 een kluizenaar woonde. Het is uit mergel opgetrokken in opdracht van de heer van Kasteel Schaloen. Hier heersten eenzaamheid en soberheid. De bij het huis horende kapel is gewijd aan Sint Rochus, patroonheilige van lijdens aan de pest. Nog steeds vindt jaarlijks een bedevaart naar de kapel plaats, om hedendaagse besmettelijke ziektes af te wenden.

Glooiend landschap

Als we de berg zijn afgedaald, passeren we Kasteel Schaloen, waarin nu een hotel gevestigd is. Het ligt prachtig in een brede slotgracht. De oprijlaan is voorzien van leibomen, die naar elkaar toe zijn gebogen, zodat er poorten zijn ontstaan. Hier vlakbij liggen nog twee kastelen: Gelhoes en Oud-Valkenburg. Door het glooiende landschap met weides van het Gerendal zakken we af richting Scheulder. Het laatste stuk lopen we dwars door de weilanden. We zien de kerk van Scheulder liggen. In het gras liggen koeien, die zich door ons niet laten opschrikken. De koeien leven in de zomer dag en nacht buiten, vertelt de boer. We vervolgen onze weg langs de bosrand, die de Schiepersberg omzoomt. We passeren boeren die takkenbossen in brand steken. Met de tractor als heftruck wordt het hout omhoog getild, er wordt wat stro onder gelegd, waarna de brand erin gaat. De tractor schudt de boel op. Als het goed brandt, rijdt de boer de tractor weg, waarna de vlammen hoog oplaaien.

Bedevaartsstad

Bij Cadier en Keer begint het stedelijk gebied. Via Randwijck lopen we Maastricht binnen. Langs het MECC voert de route ons naar de Maas. Langs de oever is een laaggelegen pad voor fietsers en wandelaars, waarvan niet alleen toeristen, maar ook Maastrichtenaren veel gebruik maken. We volgen de oever langs het Bonnefantmuseum tot de Sint Servaasbrug, waar we de rivier oversteken. Door het centrum van

Maastricht lopen we op het Vrijthof af. Daar ligt de heilige Servaas, bisschop van Tongeren en later van Maastricht. Boven zijn graf is de luisterrijke Sint-Servaasbasiliek verzezen. Maastricht is al sinds de vroege middeleeuwen een bedevaartsstad. Het is dan ook het uitgelezen doel van het Pelgrimspad.

Basiliek

We blijven in Maastricht en brengen de volgende ochtend een bezoek aan de Sint-Servaasbasiliek.

Eindpunt van onze pelgrimage. In de schatkamers prijken de rijkdommen van de kerk: relikwieën in ivoren, zilveren en gouden omhulsel, in kleine pakketjes van linnen of zijde, en zelfs in uitgeholde eendeneieren en kokosnoten, voorzien van perkamenten certificaten met lakstempels. Het borstkruis, de bisschopsstaf en de pelgrimsstaf van Servaas, de sleutel waarmee hij net als Petrus de hemelpoort kon openen, portretten van de heilige, een gouden kist waarin zijn gebeente rust, van buiten rijk versierd met bijbelse tafereel en bezet met halfedelstenen, waardoor die Byzantijns aandoet. Verder antieke doeken, rijk geborduurde kazuifels, versierde missalen en andere kerkattributen.

Grafkelder

Het meeste indruk maakt de eenvoudige witgepleisterde grafkelder van Servaas, die onder de basiliek ligt. De ruimte is afgesloten met een ijzeren hekwerk. De stenen drempel bij de deuropening is volledig uitgesleten door de duizenden pelgrims die hier voet hebben gezet. Naast de grafkelder ligt een schriftje, waarin bezoekers hun wens mogen schrijven. Volgende week worden deze tijdens de mis voorgelezen.

Kaarsjes

We branden kaarsjes voor onze dierbaren. Dan laten we Sint-Servaas achter ons, voldaan over onze pelgrimstocht. We hebben een kleine vijfhonderd kilometer erop zitten en volop genoten van wat natuur en cultuur ons onderweg te bieden hadden. Voor ons geen Sint Jacob in Compostela, maar Sint-Servaas in Maastricht. ●

